

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่กำหนดการทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 เป็นการศึกษาเฉพาะปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการทำประกันภัยของผู้ใช้รถจักรยานยนต์ ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ เพื่อข้อมูลที่รวบรวมได้มาศึกษาและวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่สำคัญและเป็นตัวกำหนดการทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติฯ และทัศนคติของผู้ใช้รถจักรยานยนต์ต่อการทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 โดยมีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

3.1 แหล่งข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) และข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ดังนี้

(1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ผู้วิจัยได้กำหนดใช้ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บข้อมูลแบบภาคตัดขวาง (Cross Section Data) ที่ได้จากการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามจากผู้ใช้หรือผู้ครอบครองรถหรือเจ้าของรถจักรยานยนต์ในจังหวัด โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling) เก็บตัวอย่างจากผู้ใช้รถจักรยานยนต์ซึ่งอาจเป็นเจ้าของรถจักรยานยนต์หรือผู้ยืมรถจักรยานยนต์จากผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือผู้ครอบครองมาทั้งสิ้น จำนวน 200 ตัวอย่าง ในช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2545 ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2545 บริเวณหน้าสถานศึกษา ห้างสรรพสินค้า หน้าโรงพยาบาล ตลาด ร้านค้าแผงลอย หาบเร่ ร้านอาหาร ธนาคาร บริษัทเอกชน ห้างร้านต่างๆ ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่

(2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการรวบรวมสถิติ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้งวารสารและเอกสารทางวิชาการของหน่วยงานต่าง ๆ ประกอบเป็นข้อมูลอ้างอิงในการศึกษา

3.2 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

จากหลักการและทฤษฎีรวมถึงผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ยังไม่มีงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการใดเป็นข้อมูลในการอ้างอิงเพื่อเป็นสมมติฐานในแบบจำลองได้อย่างชัดเจน ดังนั้นแบบจำลองของปัจจัยที่กำหนดการทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 ประเภทรถจักรยานยนต์นี้ จะทำการศึกษาดังกล่าวถึงอิทธิพลของปัจจัยทางด้านราคา ปัจจัยทางด้านรายได้ของผู้บริโภค ระดับการศึกษา และปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อการทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติฯ เช่นความเข้มงวดของการควบคุมโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่การตรวจจับและปรับของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่สำนักงานขนส่งในพื้นที่ในการกำหนดให้มีการทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติก่อนอนุญาตให้มีการต่อทะเบียนภาษี การมีสิทธิบัตรอื่นๆ ในการเบิกค่ารักษา เป็นต้น

3.3 สมมติฐานของการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 มีสมมติฐานของการศึกษาดังนี้คือ

- 1) ราคาที่มีผลต่อการตัดสินใจทำประกันภัยฯ ในทางลบหรือในสัดส่วนผกผันต่อการตัดสินใจทำประกันภัย กล่าวคือ ถ้าอัตราเบี้ยประกันภัยที่สูงขึ้นจะมีผลทำให้การตัดสินใจทำประกันภัยลดน้อยลง หรือ อัตราเบี้ยประกันภัยที่ถูกลงจะมีผลต่อการตัดสินใจทำประกันภัยมากขึ้น
- 2) รายได้ของผู้บริโภค หรือผู้ครอบครองรถ หรือเจ้าของรถ มีผลในทางบวกต่อการตัดสินใจทำประกันภัย กล่าวคือ ถ้าผู้บริโภคมีรายได้ต่อเดือนสูงจะมีผลทำให้ตัดสินใจทำประกันภัย ถ้าผู้บริโภคมีรายได้ต่อเดือนต่ำ จะมีผลทำให้ไม่ตัดสินใจทำประกันภัย
- 3) ความรู้ในสิทธิประโยชน์และเงื่อนไขของกรมธรรม์ มีผลในทางบวกต่อการตัดสินใจทำประกันภัย กล่าวคือถ้าผู้บริโภคมีความรู้ในสิทธิประโยชน์ และเงื่อนไขความคุ้มครองของกรมธรรม์จะทำการตัดสินใจทำประกันภัย ถ้าผู้บริโภคไม่รู้หรือไม่ทราบในสิทธิประโยชน์ และเงื่อนไขความคุ้มครอง จะมีผลทำให้ไม่ทำประกันภัย
- 4) ความเข้มงวดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีผลในทางบวกต่อการตัดสินใจทำประกันภัย กล่าวคือ ถ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ขนส่งในพื้นที่ มีความเข้มงวดในการตรวจจับหรือควบคุมการทำประกันภัยฯ ก่อนอนุญาตให้ต่อทะเบียนภาษีรถประจำปี จะมีผลทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจทำประกันภัย ถ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ขนส่งในพื้นที่ ไม่มีความเข้มงวดในการตรวจจับหรือควบคุมการทำประกันภัยฯ ก่อนต่อทะเบียนรถประจำปี จะทำให้ผู้บริโภคไม่ตัดสินใจทำประกันภัย

5) การมีสิทธิบัตรอื่นในการเปิดคำรักษาพยาบาลได้ เช่นบัตรประกันสังคม การทำประกันชีวิต การทำประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล ฯลฯ มีผลต่อการตัดสินใจในเชิงลบ โดยถ้าผู้บริโภคมียสิทธิบัตรอื่น ๆ อยู่แล้วจะมีผลทำให้ไม่ตัดสินใจทำประกันภัย แต่ถ้าผู้บริโภคไม่มีสิทธิบัตรอื่น ๆ จะทำให้ตัดสินใจทำประกันภัย

6) ระดับการศึกษา มีผลต่อการตัดสินใจทำประกันภัยในทางบวก กล่าวคือแนวโน้มในระดับการศึกษาของผู้ใช้รถจักรยานยนต์ยิ่งมีระดับการศึกษาที่สูง จะมีผลต่อการตัดสินใจทำประกันภัยในสัดส่วนที่มากขึ้น แต่ผู้บริโภคมีการศึกษาในระดับที่น้อยกว่าจะมีผลทำให้สัดส่วนของการตัดสินใจทำประกันภัยที่น้อยลง

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม (questionnaire) มีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิดและแบบปลายปิด (open-ended and closed-ended question) ประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วนคือ

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้รถจักรยานยนต์ เป็นการสอบถามถึงข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้รถจักรยานยนต์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในอาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งในอาชีพ เป็นต้น

2) ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้รถของผู้ใช้รถจักรยานยนต์ เป็นข้อมูลในส่วนของการใช้รถจักรยานยนต์ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมปกติของผู้ใช้รถ ได้แก่ จำนวนรถจักรยานยนต์ที่ใช้งานในบ้าน การทำประกันภัยและต่อทะเบียนภาษีรถประจำปี การสวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่หรือใช้รถ การจัดทำใบอนุญาตขับขี่ เส้นทางที่ใช้เดินทางประจำ ระยะเวลาในการใช้รถ ผู้จัดซื้อประกันภัย เป็นต้น

3) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในด้านต่างๆ ที่ทำการศึกษาได้แก่ การตัดสินใจซื้อกรมประกันภัย ณ ระดับราคาต่าง ๆ ความรู้ในสิทธิประโยชน์หรือข้อเงื่อนไขต่างๆ จำนวนเงินความคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันภัยตามพระราชบัญญัติฯ ความเข้มงวดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่นการตรวจจับและปรับของเจ้าหน้าที่ตำรวจ การกำหนดให้จัดทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติก่อนอนุญาตให้ต่อทะเบียนภาษีรถจักรยานยนต์ การมีบัตรรับรองสิทธิต่าง ๆ ในการเปิดคำรักษาพยาบาลได้ เป็นต้น

4) ข้อมูลในส่วนทัศนคติของผู้ใช้รถจักรยานยนต์ที่มีต่อการทำประกันภัยตามพระราช

บัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 เช่นความคุ้มค่าของการจัดทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติฯ การจัดอันดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ในการทำประกันภัย ความคิดเห็นในการหลบหนีหรือไม่หลบหนีของผู้ขับขี่เมื่อรถไปเกิดเหตุ เป็นต้น

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต้นโดยเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 โดยข้อมูลส่วนใหญ่ที่เก็บจากแบบสอบถามจะอยู่ในรูปของความถี่ (Frequency) ซึ่งจะใช้สถิติที่ไม่ใช่พารามิเตอร์ (Non-parametric Statistic) และทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยสถิติทดสอบไคว์สแควร์ (Chi-square)